

Stvoritelj govori

“Bog koji je некоć u mnogo navrata i na mnogo načina govorio ocima po prorocima, na kraju, to jest u ovo vrijeme, govorio nam je po Sinu, koga je postavio baštinikom svega i po kome je stvorio svijet.” (Hebrejima 1,1.2)

Biblijski tekstovi: Postanak 1,27.28; Postanak 3,1-8; Luka 15,11-32; Postanak 3,14-24; Izlazak 19,16-22; Ivan 10,27-30.

Digitalna tehnologija omogućava mnogima od nas da se vide s prijateljima i rođacima koji su daleko. To je lijepo. Pa ipak, koliko je bolje sresti se osobno! Događa se nešto posebno kada se okupimo, razmijenimo zagrljaje i razgovaramo licem u lice.

Ovog ćemo se tjedna podsjetiti da su ljudska bića stvorena za neposredan odnos sa svojim Stvoriteljem. grijeh je, međutim, odavno razorio tu blisku vezu. Da bi obnovio komunikaciju sa svojim voljenim stvo-renjima, Bog je osigurao načine da nam progovori. Najprepoznatljiviji oblik božanske komunikacije s čovječanstvom pomno su odabrani gla-snogovornici, poznati kao proroci, koji nam otkrivaju Njegove poruke. Ti proroci često imaju svoje spise u Bibliji, ali ne uvijek.

Božji je konačni plan obnova Njegove slike u nama, slike koju je grijeh narušio. To je srž plana spasenja — obnova, obnova koja će biti dovršena kad Bog stvori “nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost” (2. Petrova 3,13).

U međuvremenu Bog nam još uvijek govori, i još uvijek koristi svoje proroke da bi to činio.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 598—614.

KOMUNIKACIJA U EDENU

Prvo i drugo poglavlje Postanka sadrže izvještaj o stvaranju. Bog je stvorio predivan svijet i u njega smjestio Adama i Evu, krunsko djelo stvaranja. Ljudi su se razlikovali od svakog drugog stvorenja na Zemlji jer na “svoju sliku stvori Bog čovjeka” (Postanak 1,27), što je rečeno samo za njih, a ne, na primjer, za ptice ili druge životinje. Kao takvi, trebali su živjeti životom izobilja u punini, doživjeti ljubav u svim njezinim oblicima i hoditi u zajednici sa samim Bogom.

U Postanku 2,18-23 također čitamo da je Bog stvorio Evu za Adama zato što, kako je rekao, “nije dobro da čovjek bude sam” (Postanak 2,18). Dakle, od samog početka ljudi su stvoreni kao društvena bića. Sociolozi danas uče da međuljudski odnosi donose brojne prednosti za naše tjelesno i duševno blagostanje, dok usamljenost ubija.

Nije onda ni čudo što je Adam nakon stvaranja Eve uskliknuo: “Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!” (Postanak 2,23) Obiteljska struktura sastavljena od jednog muškarca i jedne žene, udruženih u braku, prva je društvena ustanova koju je Bog dao ljudima kako bi mogli doživjeti cjelovit odnos i zajedništvo. Nije, dakle, nikakvo čudo što je jedan od Sotoninih glavnih ciljeva oduvijek bio da uništi osnovnu dinamiku prvobitne obitelji.

Pročitajte Postanak 1,27.28; 2,15-17; 3,9. Koja je vrsta komunikacije postojala između Boga i ljudi u Edenskom vrtu?

.....

.....

.....

Adam i Eva uživali su u neposrednom razgovoru s Bogom licem u lice. Kao razumna bića, mogli su se sastajati s Njim i slušati Njegove upute. Kao čuvari Božjeg prekrasnog vrta, napredovali su u znanju i vještinama brinući se o biljnom i životinjskom svijetu. Također su provodili posebno vrijeme s Bogom svakog dana “za večernjeg povjetarca” (Postanak 3,8 — Suvremeni hrvatski prijevod). Pogotovo je subotnji dan, ključni dio Božjeg stvaralačkog čina, trebao biti posebno posvećeno vrijeme komunikaciji između Boga i Njegove djece (Postanak 2,2.3; Izlazak 20,8-11). Tog dana naši su praroditelji na poseban način doživljavali Božju ljubav i Njegovu brigu o njima.

Teško je nama danas, tisućama godina udaljenim od Edena, zamisliti kako je bilo prije grijeha. Pa ipak, kako nas svijet prirode, čak i sada, upućuje na Božja prvobitna djela stvaranja?

SKRIVANJE OD BOGA

Budući da je Bog ljubav (1. Ivanova 4,8), On nikad ne bi stvorio ljudske "robote." Ljubav prihvaća slobodu izbora. Da bi mogli voljeti, Adam i Eva morali su biti stvoreni sa slobodnom voljom, jer u suprotnom ne bi mogli pružati ljubav, istinsku ljubav.

Prema tome, Adam i Eva mogli su poslušati ili ne poslušati svojeg Stvoritelja. Ta sloboda izbora ogleda se u zapovijedi da ne jedu sa stabla spoznaje dobra i zla (vidi Postanak 2,15-17). Zašto bi bilo potrebno upozoravati ih da ne jedu s njega ako nisu imali slobodu da to učine?

"Naši su praroditelji, premda stvoreni bezgrešni i sveti, mogli pogriješiti. Bog ih je stvorio kao slobodna, moralna bića, sa sposobnošću da cijene mudrost i dobrotu Njegova karaktera i pravednost Njegovih zahtjeva, i s potpunom sposobnošću poslušaju ili pak uskrate svoju poslušnost. Oni su trebali uživati u zajedništvu s Bogom i svetim anđelima. ... Bez slobode izbora njegova poslušnost ne bi bila dragovoljna, već prisilna." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 29)

Zašto su se Adam i Eva pokušali sakriti od svojeg Stvoritelja nakon što Ga nisu poslušali? Postanak 3,1-8 (usporedi Jeremija 23,24; Hebrejima 4,13).

.....

Treće poglavlje Postanka opisuje strašan prizor — pad Adama i Eve. Nakon epskog razgovora između zmiје (Sotone) i Eve, naši su praroditelji kušani da jedu sa "stabla spoznaje dobra i zla", što im je bilo zabranjeno. Sotona je upotrijebio snagu riječi, emocija i zavodljivosti kako bi nagovorio Evu, koja je onda nagovorila Adama, da postupi suprotno Božjoj zapovijedi. Eva je primijetila da je plod tog stabla "dobar za jelo", da je "za oči zamamljiv", i da je samo stablo "za mudrost poželjno" (Postanak 3,6). Sotonino obećanje da će biti "kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo" (Postanak 3,5) zvučalo je neodoljivo.

U stvarnosti, Sotonin govor bio je prepun netočnosti. On je sakrio od njih posljedice neposlušnosti. Pošto su pokazali neposlušnost prema Bogu, oči su im se odmah "otvorile" i vidjeli su da su "goli." Božja "haljina" od svjetlosti (Psalam 104,1.2) koja je odražavala božansku "sliku", nestala je. Više nisu bili pokriveni onim što je Bog osigurao za njih. Nije ni čudo što su se Adam i Eva sakrili od svojeg Stvoritelja (kao da je uopće moguće sakriti se od Boga). Pokušali su se sakriti jer grijeh čini da se osjetimo krivim i, gonjeni krivicom, mi želimo pobjeći iz Božje prisutnosti.

Kakvo je vaše osobno iskustvo kada je riječ o stidu i nastojanju da se sakrijete od Boga nakon što ste sagriješili?

BOG TRAŽI ČOVJEKA

U Postanku 3,9.10 možemo vidjeti da je Bog preuzeo inicijativu i potražio svoju palu djecu. Pitanje: "Gdje si?" bilo je retoričko, jer je Bog znao što su Adam i Eva učinili i gdje se nalaze. Grijeh je ipak prekinuo uobičajenu komunikaciju koja je postojala između Njega i prvog ljudskog para. Zato je Božja neposredna briga bila da obnovi komunikaciju sa svojom djecom, da se sastane s njima i pruži im nadu u njihovom očaju. Hebrejski glagol *kara*, "pozvati" u Postanku 3,9, često opisuje Božji poziv na uspostavljanje komunikacije s Njegovim narodom.

Pročitajte Luka 15,11-32. Na koji način ta usporedba odražava ono što je opisano u Postanku 3,9.10?

Božja potraga za Adamom i Evom otkriva Njegovu bezrezervnu ljubav prema Njegovoj djeci. Bog nikad ne odustaje od nas (vidi Luka 15). On ulaže golemi trud da bi ponovno uspostavio vezu s nama, čak i kad se mi skrivamo. Prije Isusovog raspeća, kada Ga je Petar triput zanijskao, On "se okrenu i pogleda" (Luka 22,61) u njega. Čak i bez riječi, On je "progovorio" Petru i nastojao dosegnuti svojeg zabludjelog prijatelja.

Obratite pozornost na to kako je, prema Postanku 3,11-13, grijeh iznenada promijenio Adamov i Evin odnos. Umjesto da priznaju svoj vlastiti grijeh, počeli su okrivljavati druge. Adam je optužio Evu, a posredno i Boga, jer mu je On nju dao. "Žena koju si stavio uza me — ona mi je dala sa stabla pa sam jeo", rekao je (Postanak 3,12). Eva je, s druge strane, okrivila zmiju za svoju neposlušnost. "Zmija me prevarila, pa sam jela" (Postanak 3,13), bio je njezin izgovor. Nijedno od njih, bar kad su bili prvi put suočeni sa svojim grijehom, nije željelo priznati vlastitu krivicu. Kako se malo toga promijenilo za šest tisuća godina.

Grijeh pogađa sve ljude. Pavao dobro opisuje naše stanje u Rimljanima 7,15-24, gdje detaljno dočarava svoju bol zato što i pokraj želje da čini ono što je ispravno, opet zatječe sebe kako čini upravo suprotno: "Ja zbilja ne razumijem što činim, jer ne činim ono što hoću, nego činim ono što mrzim." (Rimljanima 7,15) Tko se ne može prepoznati u tome? To što Pavao govori vrlo je duboko. Svi smo mi skrхани ljudi koji uporno čine ono što znaju da ne bi trebali. Tko to nije doživio?

Naša je jedina nada, kaže Pavao, izbavljenje "po Isusu Kristu Gospodinu našem" (Rimljanima 7,25). Zato nas Bog i dalje traži da bi nas poveo k Isusu, koji nas jedini može oblikovati na svoju sliku i spasiti od pustoši izazvane grijehom.

IZBAČENI IZ VRTA

Jedna od najrazornijih posljedica Adamovog i Evinog grijeha bila je odvojenost od Boga. Bili su izbačeni iz Vrtu i više nisu mogli razgovarati s Bogom licem u lice. O tom teškom ljudskom stanju prorok Izaija napisao je nezaboravne riječi: "Nego su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega. Vaši su grijesi lice njegovo zastrli, i on vas više ne sluša." (Izaija 59,2)

Adam i Eva su i dalje bili Božja djeca. Međutim, posljedice grijeha nisu se mogle izbjeći i oni su morali napustiti Eden. Nakon njihove neposlušnosti više ništa nije bilo isto.

Grieh je izmijenio čovječanstvo na mnogo načina (vidi Postanak 3,14-24). Ali kako je konkretno grieh promijenio našu komunikaciju s Bogom? (Vidi također Izlazak 19,16-22.)

Grieh je u potpunosti promijenio ljudski život na načine koje ne možemo ni zamisliti, jer sve što mi poznajemo jest svijet grijeha. Zbog grijeha je zemlja postala "prokleta" i počela je radati "trnjem i korovom." Ljudi su doživjeli što znači bol i morali su se "znojiti" da bi sebi pribavili hranu, samo da bi na kraju umrli i vratili se u zemlju. Ali smrt ostaje najmoćniji od svih podsjetnika na grieh. A zbog grijeha smo izgubili i mogućnost da komuniciramo s Bogom licem u lice. Međutim, Adamu i Evi obećano je rješenje koje će poništiti štetu nastalu zbog grijeha. Premda više nisu mogli neposredno gledati Boga niti razgovarati s Njim, naši praroditelji napustili su Eden s nadom za sadašnjost i budućnost. Bog je preuzeo inicijativu i objasnio im svoj plan spasenja.

U Postanku 3,15, ono što nazivamo "prvim evandeoskim obećanjem", bilo je ispunjeno nadom za njih (i nas) usprkos tome što se dogodilo. Obećanje o dolazećem Otkupitelju trebalo je donijeti sadašnje neprijateljstvo prema grijehu i nadu u buduće spasenje čovječanstva. To što je Bog dao odjeću Adamu i Evi prije nego što su napustili Vrt, bilo je simboličan čin koji je ukazivao na njihovo buduće izbavljenje. Isusovom smrću i uskrsnućem u budućnosti, trebalo je biti obnovljeno zajedništvo s Bogom (Ivan 14,1-3).

To jest, upravo tu u Edenu, odmah nakon pada u grieh, čovječanstvu su pruženi nada i obećanje da će problem grijeha na kraju biti riješen. Čim se pojavio grieh, javilo se i obećanje o Spasitelju.

Što ste osjetili nakon što ste učinili nešto što nije dobro? Krivicu? Stid? Samoprijezir? Kakve su bile posljedice? Kako su vas vaša vjera u Boga i evandeosko obećanje spriječili da potpuno odbacite vjeru?

LJUDI KOJI GOVORE U BOŽJE IME

Što sljedeći tekstovi otkrivaju o tome kako je Bog govorio ljudima nakon pojave grijeha? Hebrejima 1,1.2; Rimljanima 1,19.20; Brojevi 12,6; 2. Timoteju 3,16.17; Ivan 14,7-9; 10,27-30.

.....

.....

Usprkos grijehu, Bog je pronašao više načina da komunicira s palim ljudskim bićima. Jedan od načina na koji se Bog otkriva jesu djela stvaranja. Priroda je moćno otkrivenje Njegovih čudesnih djela. Znanstvenici su zadivljeni čudima svemira i složenosti čak i "najjednostavnijih" oblika života. Međutim, priroda pokazuje i posljedice pada, a smrt svakog živog bića najsnažniji je primjer te činjenice.

Još jedan način na koji Bog govori čovječanstvu jest preko proroka — pojedinaca koje je On izabrao da govore u Njegovo ime. Na primjer, Bog je govorio s Noom, Abrahamom, Mojsijem i Danielom, otkrivajući svoju volju za svoj narod. Božje proročke poruke su u biti podsjetnik da On nije zaboravio svoju djecu i da je još uvijek s njima. I premda su spisi nekih proroka došli do nas preko Svetog pisma, drugi nikada nisu napisali nijednu biblijsku knjigu.

Ipak, mnoge riječi proroka prenesene su nam preko Svetog pisma (2. Timoteju 3,16.17). Biblija je otkrivenje samog Boga. Upravo preko Njegovih riječi saznajemo tko je On, sagledavamo Njegovu beskompromisnu ljubav i otkrivamo Njegove smjernice o tome kako trebamo živjeti.

Štoviše, upravo preko Biblije stječemo razumijevanje o tome tko smo, odakle potječemo i kamo idemo. Tu nalazimo Božji cilj za naš život.

Ali Bog nam najučinkovitije progovara preko Isusa Krista koji nam je, naravno, otkriven u Bibliji. Kao što je Bog tražio Adama i Evu u Edenskom vrtu, tako je i Krist došao "da traži i spasi što je izgubljeno" (Luka 19,10). "Tko je vidio mene, vidio je i Oca", izjavio je Isus (Ivan 14,9). Svojim životom, smrću i uskrsnućem Krist je ispunio obećanje dano Adamu i Evi u Edenu. On je došao i umro umjesto nas, da bismo mi mogli imati vječni život preko Njega.

Nakon Isusovog uzašašća na Nebo, Duh Sveti nastavio nas je upućivati u "svu istinu" i govoriti nam o onome "što dolazi" (Ivan 16,13 — Varaždinska Biblija).

Kakvu utjehu nalazite u tome što nam Isus, Njegova ljubav, Njegov karakter i Njegovo žrtvovanje sebe, otkrivaju kakav je Bog Otac?

ELLEN G. WHITE

Božja komunikacija nije ograničena samo na biblijska vremena. Kao što ćemo vidjeti u idućim tjednima, Bog neprestano govori ljudima i Njegove će se riječi javljati na suvremene načine sve do Kristovog povratka.

Ellen Gould Harmon White i njezina sestra blizanka Elizabeth rođene su 26. studenoga 1827. godine u Gorhamu u državi Maine. Bile su najmlađe od osmero djece Eunice i Roberta Harmona. Nekoliko godina poslije obitelj se preselila u grad Portland u državi Maine, gdje je Robert želio proširiti svoj posao izrade šešira. S devet godina Ellen je doživjela ozljedu koja je utjecala na nju u tjelesnom, emocionalnom i društvenom smislu. Dok se nalazila u parku blizu kuće, jedna ljutita vršnjakinja iz razreda bacila je na nju kamen koji ju je pogodio posred lica, nakon čega je bila u polusvjesnom stanju nekoliko tjedana. Taj događaj je naglo okončao njezino obrazovanje i ostavio joj doživotne zdravstvene posljedice. Zbog ozljede lica Ellen je postala povučena zbog svojeg izgleda, ograničavajući njezine društvene veze.

Upravo u kontekstu te nesigurnosti mlada Ellen je počela razmišljati o svojoj duhovnoj sudbini. Plašila se Boga i osjećala se nedostojnom Neba. Takva strahovanja još više su se pojačala kad je obitelj Harmon prihvatila mileritsko učenje o Isusovom skorom drugom dolasku. Čak i nakon krštenja uronjavanjem u Metodističkoj crkvi 1842. godine, Ellen se nije osjećala dostojnom Božje ljubavi. Vjerovala je da je "zauvijek izgubljena" (*Life Sketches of Ellen G. White*, str. 29; vidi također str. 20–31).

Usred tih mučnih misli, mlada Ellen je imala dva sna koji su počeli mijenjati njezino mišljenje o Bogu. Ali tek kada je upoznala Levija Stockmana, metodističkog propovjednika, razumjela je i osjetila Božju ljubav i milosrđe. Bilo je to kao da joj je Bog progovorio u njezinom očaju. "Vjera je sada zaposjela moje srce", pisala je poslije. "Osjetila sam neizrecivu ljubav prema Bogu i dobila osvjedočenje od Njegovog Duha da su mi grijesi oprošteni. Moji su se pogledi na Oca promijenili. Sada sam na Njega gledala kao na ljubaznog i nježnog roditelja, umjesto kao na strogog tiranina koji primorava ljude na slijepu poslušnost. Moje srce se vinulo k Njemu s dubokom i žarkom ljubavlju." (*Life Sketches of Ellen G. White*, str. 39) U isto vrijeme Ellen G. White je razumjela i nauk o "stanju mrtvih" i postupno je prihvatila ideju da nema vječno gorućeg pakla. Njezino novo razumijevanje Boga i Njegove ljubavi potpuno je promijenilo njezin stav. Kao što ćemo saznati iz onoga što budemo proučavali svakog petka u idućim tjednima, Ellen G. White je duboko zavoljela Isusa i služila Mu do kraja života. (Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/abs/g/1>.)